За перелазом стежка крізь городи,
Крізь соняшники, льон, крізь коноплю…
В твоїй, о земле, соковитій вроді
Свої думки й бажання потоплю.

Шляхи за стежкою у даль плазують,
Шляхи за обрій в невідому путь…
Десь вершники на вороних басують,
Гармати десь, немов громи, гудуть…

Тут – соняшники, льон і сонце, сонце,
Тут зелено в розкошах бур’яну.
Держить земля в своїй м’якій долоньці
Країну снів – бунтарську, вогняну.

За перелазом, за городом поле,
І соняшник не сонцю уклонивсь:
За обрієм зачервоніла воля —
Блакитний льон сьогодні зчервонивсь…

За перелазом стежка крізь городи…
Зогнив старий дідівський перелаз…
Вклоняюся ясній світанку вроді,
Оспівую очей його топаз…